

Publicerad 2020-05-16 23:48 av Håkan Gustafsson

Avhumanisering ad hoc

Trots nr 317

Ett begagnat själsparti

Ett genomharvat tankeparti

Ett banalt jordparti

bebrukat av en ojordig jordperson

till trädes av en vilsen sökare

Någon söker ett genialt versparti

En som jag, en mänskoperson

En, som vem som helst

som söker en betydelse

Vad annat än mitt geni

skulle vara värt något alls

Du vill ha bevis, eller?

På min originalitet, eller?

Jaja, vad mer banalt än det?

Sällan har jag brytt mig om mindre än att visa den för dig, du skitmänska.

Ändå:

Du, mänska är en värdighet

Ingen annan värdighet finns på Tellus

än den vi tillerkänner varandra

Jag är du och du är inte det

Det är inte jag

och inte du

Jag är ihop med du

Vi är en och kärlek,

annars kan vi fara åt helvete genast

Ångest utan mening, arvedel och skri

Ett kulturellt accepterat draperi

framför vår tomhet

och de lättköpta ersättningarna

Det kan vara allt.

Tack ni cyniker, ni draperifråndragande sanningssägare

Tack Cioran, tack Sartre

Alla krångeldräpare

Ni som avslöjar sløjornas döljeri

Texten är utskriven från Poeter.se

Författaren Håkan Gustafsson med Poeter.se id #142196 innehar upphovsrätten